

2. Второ основание: в обжалваното решение Комисията е приложила неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС и е допуснала съществено процесуално нарушение, тъй като е преценила неправилно фактите и е мотивирала непълно и/или неправилно въпросното решение що се отнася до извода, че мярката по рекапитализация на Elap от 2008 г. не е била предприета съгласно принципа на частния инвеститор, действащ при условията на пазарна икономика, като по този начин на Elap е било предоставено селективно предимство.

Жалбоподателят изтъква, че мярката по рекапитализация на Elap от 2008 г. е била предприета в съответствие с принципа на частния инвеститор, действащ при условията на пазарна икономика, тъй като при вземането на решението за мярката по рекапитализация съдружниците са се позовали на оценката на предприятието като са отчели надлежно влошаването на търговското положение на Elap през по-голямата част от зимен сезон 2007 г. — 2008 г., и следователно през първото тримесечие на 2008 г. Влошаването на търговската дейност през 2008 г. не е било толкова драстично, че да повлияе върху надеждността на оценката на стойността на предприятието. Съдружниците са взели решението си като дългогодишни акционери в предприятие, което се сблъсква само с временни проблеми и което не само може да оцелее в продължение на дълги години, но и отново да бъде печелившо на пазара. В обжалваното решение Комисията не е изяснила надлежно защо е отчела селективно оценката за стойността на предприятието и по този начин е действала произволно.

**Жалба, подадена на 27 ноември 2012 г. — „Тед-Инвест“/
СХВП — Scandia Down (sensu scandia)**

(Дело T-516/12)

(2013/С 32/31)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: „Тед-Инвест“ ЕООД (Пловдив, България) (представител: адв. А. Иванова)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Scandia Down LLC (Уйхоукън, САЩ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 септември 2012 г. по преписка R 2247/2011-1 за обявяване на марката за недействителна за стоки от класове 20 и 24;

— при условията на евентуалност, ако Общият съд не уважи жалбата в нейната цялост, да уважи жалбата и да отмени решението на първи апелативен състав във връзка със стоките от клас 20.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративната марка „sensu scandia“ за стоки от класове 16, 20 и 24 — регистрация на марка на Общността № 8596975

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Основание на искането за обявяване на недействителност: искането за обявяване на недействителност се основава на член 53, параграф 1 във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, както и на регистрацията на марка на Общността № 8173312 за словната марка „SCANDIA HOME“ за стоки и услуги от класове 20, 24, 25 и 35

Решение на отдела по отмяна: обявява оспорената марка на Общността за недействителна.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 53, параграф 1 във връзка с член 8, параграфи 2 и 1 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 23 ноември 2012 г. — Alro/Комисия

(Дело T-517/12)

(2013/С 32/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alro SA (Слатина, Румъния) (представители: С. Quigley, QC, O. Bretz, Solicitor, и S. Verschuur, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията от 26 април 2012 г., с което на основание член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета⁽¹⁾ тя открива официална процедура за разследване на евентуалната държавна помощ, предоставена на ALRO от Румъния чрез контролираното от тази държава предприятие Hidroelectrica S.A. (наричано по-нататък „Hidroelectrica“) под формата на преференциални цени за доставка на електроенергия съгласно сключения през 2005 г. договор и последващите му изменения,

- при условията на евентуалност, да отмени посоченото решение от 26 април 2012 г. в частта, в която се прилага за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2009 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. По първото правно основание се твърди съществена грешка при прилагането на правото.

По първото правно основание, а именно че Комисията е допуснала съществена грешка при прилагането на правото, що се отнася до обхвата на член 107, параграф 1 ДФЕС, ALRO поддържа, че Комисията не е приложила правилно критериите, по които се преценява дали действията на отпусналата помощта организация може да се смятат за действия на държавата и които са изложени в Решение на Съда от 16 май 2002 г. по дело Франция/Комисия (C-482/99, Recueil, стр. I-4397, наричано по-нататък „Решението по дело Stardust Marine“). По-точно, Комисията основала анализа си само на „органични“ признаци. ALRO обаче поддържа, че критериите, изложени в Решение по дело Stardust Marine, предполагат Комисията да докаже наличието и на други съществени признаци, тъй като сами по себе си „органичните“ признаци не са достатъчни, за да се установи, че действията на отпусналата помощта организация може да се смятат за действия на държавата.

2. По второто правно основание се твърди наличието на явни грешки в преценката.

По второто правно основание, а именно че Комисията е допуснала явни грешки в преценката, за да стигне до извода, че действията на Hidroelectrica може да се смятат за действия на румънската държава, ALRO поддържа, че Комисията не е анализирала правилно структурата на управлението на Hidroelectrica и въздействието ѝ върху процеса на вземане на решения в това предприятие. Второ, ALRO смята, че Комисията не е следвало да сравнява сключения с ALRO договор с договора между Hidroelectrica и ArcelorMittal. Трето, според ALRO министерско постановление № 445/2009 е ирелевантно за анализа на Комисията и позоваванията ѝ на информации в печата от 2010 г. са недостатъчни, за да се приеме за доказано в достатъчна степен, че действията на отпусналата помощта организация може да се смятат за действия на държавата.

3. По третото правно основание се твърди непълнота на мотивите.

По третото правно основание ALRO поддържа, че основните изводи на Комисията (изложени накратко в предходния абзац) не са надлежно мотивирани и че следователно Комисията не е изпълнила задълженията си по член 296 ДФЕС. Излагането на мотиви е необходимо, за да може Общият съд да упражни контрол за законосъобразност на решението и за да се предостави необходимата информация на заинтересованите лица, така че да могат да преценят дали

е имало основания за вземането на такова решение. Както по-подробно е обяснено в жалбата, оспорваното решение не отговаря на това изискване.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 27 ноември 2012 г. — Spirlea/Комисия

(Дело T-518/12)

(2013/C 32/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Италия) и Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (представители: V. Foerster и T. Pahl)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да приеме настоящата жалба, основана на член 263 ДФЕС,
- да обяви жалбата за допустима, както и
- да я обяви за основателна и поради тази причина да установи, че ответникът е допуснал съществени процесуални нарушения и други материалноправни нарушения,
- на това основание да отмени решението на ответника от 27 септември 2012 г. за прекратяване на пилотната процедура на ЕС № 2070/11/SNCO (ref. Ares(2012) 1135073),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват три правни основания.

1. Първо правно основание: Създаване на пилотна процедура на ЕС без никакво правно основание (членове 290 и 291 ДФЕС)

— В рамките на това правно основание жалбоподателите твърдят, че въвеждането на пилотната процедура на ЕС води до създаването на допълнителна процесуална предпоставка, която не е предвидена в член 258 ДФЕС. Тази процесуална предпоставка, по отношение на която Комисията не разполага нито с правомощия, нито с дерогация в Договорите за ЕС, се разглежда от нея в непрозрачно производство, което противоречало на правата държава, като същевременно се изкривявало производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка по член 258 ДФЕС.